

РЕШЕНИЕ

№ 4838

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5085** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:

Производството е образувано по жалба на Р. И. Р., срещу заповед № 8121к-4076/13.05.2022 г. на ВПД административен секретар на МВР, с която е преназначен на основание чл. 82, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/. Твърди се, че в процедурата по издаване на заповедта са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушения на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. В съдебно заседание, представляван от адв. С., моли съдът да отмени заповедта, претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – ВПД административен секретар на МВР, представляван от юрк. Й., моли съдът да отхвърли жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят към момента на издаване на заповедта, е работил като държавен служител на длъжност „главен юрисконсулт“ в сектор „Координация, административно и правно обслужване и човешки ресурси“ към отдел „Административен“ при ОДМВР – С., с ранг II младши.

Със заповед № 8121к-550/24.02.2015 г. на министъра на вътрешните работи е утвърден щат на Областна дирекция на МВР – С. /ОДМВР/.

С докладна записка рег. № 517р-1122/17.01.2022 г. до министъра на вътрешните

работи, директорът на ОДМВР – С., на осн. чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, във вр. с т. 3 от МЗ № 8121з-831/28.06.2021 г., изм. и допълнена с МЗ № 8121з-1613/29.11.2021 г., относно предприемане мерки за оптимизиране щатове на структурите по чл. 37 от ЗМВР и обезпечението им с човешки ресурси, е предложил да се извършат промени по щата на ОДМВР – С..

С докладна записка № 514р-8389/13.04.2022 г. на директора на ОДМВР – С., на осн. чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, във вр. с т. 3 от МЗ № 8121з-831/28.06.2021 г., изм. и допълнена с МЗ № 8121з-1613/29.11.2021 г., относно предприемане мерки за оптимизиране щатове на структурите по чл. 37 от ЗМВР и обезпечението им с човешки ресурси, е предложено на министъра на вътрешните работи да се извършат промени по щата на ОДМВР – С., утвърден със заповед № 8121к-550/24.02.2015 г.

Със заповед № 8121к-3763/27.04.2022 г. на министъра на вътрешните работи, на осн. чл. 33, т. 9, чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, т. 10 от заповед № 8121з-214/24.02.2015 г. относно определяне на функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл. 37 от ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33, т. 7 от ЗМВР, и ДЗ рег. № 517р-1122/17.01.2022 г. и ДЗ № 514р-8389/13.04.2022 г., считано от 16.05.2022 г. е изменена т. 1 от заповед № 8121к-550/24.02.2015 г. за утвърждаване на щата на ОДМВР – С..

С предложение рег. № 8121р-9378/12.05.2022 г. на министъра на вътрешните работи, във вр. с изменения щат със заповед № 8121к-3763/27.04.2022 г., е предложено на Р. Р. да изрази своето писмено съгласие или несъгласие за заемане на предложената му нова длъжност. Върху предложението, с дата 12.05.2022 г. Р. собственооръчно е написал, че не е съгласен, тъй като счита, че не е налице промяна в щата на заеманата от него длъжност.

При тези фактически данни е издадена заповед № 8121к-4076/13.05.2022 г. на ВПД административен секретар на МВР, с която на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, във вр. със заповед № 8121к-3763/27.04.2022 г. на министъра на вътрешните работи, считано от 16.05.2022 г., Р. Р. е преназначен от длъжност „главен юрисконсулт“ в сектор „Координация, административно и правно обслужване и човешки ресурси“ към отдел „Административен“ при ОДМВР – С., с ранг II младши, на длъжност ГЛАВЕН ЮРИСКОНСУЛТ в сектор „Координация, административно и правно обслужване и човешки ресурси“ към ОДМВР – С., с ранг II младши. Върху заповедта Р. собственооръчно е написал, че отказва да заеме длъжността, не е съгласен да заеме длъжността, не е подавал заявление да заеме длъжността, не е изразил съгласие, че приема предложение рег. № 8121р-9378/12.05.2022 г. и не е изразявал предварително съгласие да заеме длъжността.

В протокол рег. № 517р-10860/16.05.2022 г., изготвен от служители в ОДМВР – С. е посочено, че на 16.05.2022 г. около 09.33 ч. е връчена заповедта за преназначаване на жалбоподателя, като същият не е бил съгласен и е изразил писмено отказа си върху заповедта.

В преписката се съдържат още и ДЗ № 517р-10346/11.05.2022 г. от ВПД директор на ОДМВР – С., с която са представени на министъра на вътрешните работи заявления с изразено желание за преназначаване от служители в дирекцията.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 16.05.2022 г. лично. Жалбата срещу нея е подадена директно в АССГ с вх. № 19472 на 26.05.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган - в случая административен секретар на МВР, съобразно заповед № 8121з-28/11.01.2022 г., при спазени изисквания за съдържание и в предвидената от закона форма.

В процесния случай, към момента на издаване на заповедта за преназначаване, Р. Р. е работил като държавен служител на длъжност „главен юрисконсулт“ в сектор „Координация, административно и правно обслужване и човешки ресурси“ към отдел „Административен“ при ОДМВР – С., с ранг II младши. Преназначаването е обусловено от утвърден щат на ОДМВР – С., в сила от 16.05.2022 г. В разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, послужила като основание за издаване на процесната заповед, е посочено, че държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ. Цитираната правна норма изисква императивно наличието на две кумулативно дадени предпоставки. Доколкото преназначаването е на идентична длъжност – ГЛАВЕН ЮРИСКОНСУЛТ в сектор „Координация, административно и правно обслужване и човешки ресурси“ към ОДМВР – С., с ранг II младши, следва да се приеме за доказано наличието на първото условие за прилагане на нормата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСЛ, а именно служителят да отговаря на условията за назначаване на длъжността на която се преназначава.

В настоящия случай обаче, не е налице втората предпоставка на закона, а именно – изразено предварително писмено съгласие от негова страна. Дори напротив. В отправеното до Р. писмено предложение, той изрично собственоръчно е записал, че не е съгласен, тъй като счита, че не е налице промяна в щата на заеманата от него длъжност. При запознаването с оспорената заповед, служителят отново собственоръчно е записал, че отказва да заеме длъжността, не е съгласен да заеме длъжността, не е подавал заявление да заеме длъжността, не е изразил съгласие, че приема предложение рег. № 8121р-9378/12.05.2022 г. и не е изразявал предварително съгласие да заеме длъжността. Разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл е императивна, като нейното предназначение е да защити служителя от административен произвол, както и да гарантира стабилитет на правоотношението му. Изразът „предварително писмено съгласие“, използван в относимата разпоредба предполага съгласието на служителя да е изразено в писмена форма в момент, който предхожда издаването на административния акт за преназначаване. В този смисъл е без правно значение датата, на която е влезнало в сила утвърждаването на щата, както и датата, на която започва изпълнението на заповедта за преназначаване. Мотивите на органа по назначаване за процесуална икономия при извършване на комплексните структурни промени в администрацията и оптимизиране на щатовете в структурите на МВР, не съставляват основание за неспазване на изискванията на материалния закон при промяна на служебните правоотношения на държавните служители от съответната администрация. Неотносимо към спора е и представянето на съгласие от други

преназначени служители.

Безспорно доказано в случая е наличието само на първата предпоставка, а именно държавният служител отговаря на условията за назначаване на длъжността. От страна на ответника, чиято доказателствена тежест е доказване на наличието на законните предпоставки, не са ангажирани надлежни доказателства в насока за наличие на съгласие. /В този смисъл решение № 5569/10.05.2021 г. по АД № 2094/2021 г. на ВАС, Пето отделение/

В настоящото производство, съдът проверява законосъобразността на оспорения ИАА на посочените в него фактически и правни основания и не е длъжен да проверява дали би имало други основания за издаването му.

По изложените съображения, може да се направи обоснован извод за незаконосъобразност на преназначаването на посоченото основание, което е извършено при спазване на процесуалните правила, но не е обусловено от наличието на законните предпоставки на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл.

Ето защо, процесната Заповед № 8121к-4076/13.05.2022 г. на ВПД административен секретар на МВР се явява незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния закон и като такава следва да бъде отменена, а жалбата срещу нея следва да бъде уважена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски. Съгласно представените доказателства за извършено плащане на адвокатско възнаграждение /Договор за правна защита и съдействие № 0931143/22.06.2022 г., в който е записано, че сумата е платена в брой /, същото е в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева. Следва да се присъдят й направените разноски в размер на 10 (десет) лева за държавна такса, или общо в размер на 560 /петстотин и шестдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 1-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА по жалба на Р. И. Р., заповед № 8121к-4076/13.05.2022 г. на ВПД административен секретар на МВР, с която е преназначен на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи, да заплати на Р. И. Р., разноски общо в размер на 560 /петстотин и шестдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: